

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VII.

București.

No. 12.

Este timpul să căutăm pe Domnul. „Până când va veni, și vă va da dreptate”.

Este timpul să căutăm pe Domnul ca niciodată mai înainte. Toate vremurile au fost bune pentru a face lucrul acesta, dar timpul nostru este cel mai potrivit dintre toate. Hristos se pregătește să lase jos sceptorul Său de milă și să ia sabia judecății. În curând, „Acela care trebuie să vină va veni, și nu va zăbovi”. Nouă, acestora cari trăim în aceste vremuri ni se adresează îndeosebi aceste cuvinte solemne:

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul negliuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând”. (Isa. 55, 6. 7.)

Această chemare la pocăință este dintre cele mai potrivite în aceste timpuri solemne. Izrail a păcătuit. Noi suntem îndepărtați de Dumnezeu. Am pierdut simplitatea evanghelică. Noi suntem pătați de ceea ce este lumesc. Un spirit de goană după câștig a stăpânit multe inimi. Numeroși sunt acei cari au cedat atracției plăcerilor lumii. În toate adunările noastre, se găsesc membrii cari cu numele sunt vii dar cari de fapt sunt morți. Numele lor sunt în registre, dar pentru ei serviciul divin nu este decât o formă; ei au pierdut uleiul harului, și sunt îndepărtați de la Hristos ca și păcătosul și cel lumesc.

Zicând acestea, totuși, nu uităm influența bună a harului divin asupra miilor de

membri ai adunărilor noastre. Pentru aceste suflete sincere și credincioase aducem laudă lui Dumnezeu. Către aceștia ne adresăm astăzi pentru ca să le cerem să roage fierbinte pe Dumnezeu ca El să-și reverse bogatele Sale binecuvântări asupra popoului Său.

Apelul lui Dumnezeu către predicatori.

Acest apel se adresează în primul rând predicatorilor, acelor cari îndeplinesc slujba lui Hristos. Aceasta e o chemare la umilință, la mărturisirea păcatelor, la curățirea inimii. Este o chemare la rugăciune în fațoarea turmei lui Dumnezeu, desmembrată și desorientată, slabă și rătăcitoare, săracă și păcătoasă. Să ascultăm:

„Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între tindă și altar, și să zică: „Doamne îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta, n'o face de batjocora popoarelor! Pentru ce să se zică printre neamuri: „Unde este Dumnezeul lor?” (Ioel 2, 17.)

Poate că această chemare pătrunde până la fiecare din conducătorii acestei denominații! Este timpul să căutăm pe Domnul. Este timpul când noi, predicatorii, să căutăm din nou pe Dumnezeu pentru a obține botezul Spiritului Său cel Sfânt, nu numai pentru iertarea păcatelor noastre, ci și pentru liberarea din orice păcat; pentru puterea Lui transformatoare, astfel încât noi să ajungem instrumentele prin care El să

poată lucra la mântuirea poporului Său. Și cum am putea să ajutăm pe altul, dacă mai întâiu noi înșine nu am fost ajutați? Cum am putea să ne împărtășim din harul și puterea ocrotitoare a lui Dumnezeu, dacă noi înșine nu am făcut experiența?

Ar trebui să plângem între tindă și altar pentru ca Dumnezeu să se indure de poporul Său, ca să-l mântuească din păcatele lui, ca să-l întoarcă dela abaterile lui, și ca moștenirea Lui să nu fie de ocară, ci să fie învăluită în lumina adevărului și puterii harului Său pentru mântuirea lumii pierdută.

Apelul către Biserică în general

Dumnezeu cere ca poporul Său să se umilească sub mâna Lui, pentru ca El să-l poată înălța la timpul potrivit: „Strângeți poporul, țineți o adunare sfântă! Aduceți pe bătrâni, strângeți copiii, și chiar pruncii dela țată! Să iasă mirele din cămara lui, și mireasa din odaia ei!” (Ioel 2, 16.)

Noi am putea observă starea de slăbiciune și de indiferență a unora dintre membrii comunității, și să ne zicem că noi nu suntem așa; în timp ce alții au căzut, noi am fost păziți de harul lui Hristos; dar acesta nu este spiritul celui care caută cu adevărat pe Dumnezeu. Daniel fusese ferit de păcatele cari precumpăniau în Biserică dar el socotiă că în relațiunile sale cu ea, păcatul Bisericii eră și păcatul său. El se puneă pe aceeaș treaptă cu frații lui. Să ascultăm rugăciunea lui fierbinte:

„M'am rugat Domnului, Dumnezeului meu, și i-am făcut următoarea mărturisire:... Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici.... nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine.... N'am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.... tot Izrailul a călcat legea Ta.... Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!” (Dan. 9, 4—11. 19.)

Este nevoie de o redeșteptare.

Dumnezeu ne cheamă astăzi la o nouă viață în Isus Hristos. Trebuie să ne naștem din nou. Păcatul a slăbit sensibilitatea și a distrus conștiința noastră. Vieța noastră a slăbit, astfel încât noi nu mai putem deosebi lucrurile așa cum sunt ele de fapt. Am fost atât de vrăjiți de atracțiile lumii, încât chemarea Cerului și-a pierdut importanța pentru noi. Este nevoie de o nouă deșteptare, o nouă ungere de Sus, un nou botez al Spiritului Sfânt. Acolo este singura noastră speranță. Fără această redeșteptare, suntem pierduți. Dacă această redeșteptare nu atinge pe miile de membrii ai Bisericii lui Hristos, ei vor continua în rătăcirea lor. Sora White scrie:

„Domnul cere ca mărturia directă din timpurile trecute să se repete. El prefinde o reinnoire a vieții spirituale. Energiile spirituale ale poporului Său au adormit de multă vreme, dar va fi o reînviere din această moarte aparentă. Noi trebuie să pregătim calea Regelui rugându-ne și mărturisindu-ne păcatele. Avem nevoie de forța unei Rusalii. Aceasta va veni; căci Domnul a făgăduit să trimeată puterea invingătoare a Spiritului Său”. *Gospel Workers*, pp. 307, 308.

Trebuie o reformă.

Dumnezeu nu cere numai o redeșteptare, ci și o reformă. Redeșteptarea fără reformă nu aduce decât o schimbare din punct de vedere sentimental și în mod automat revine starea veche. Iată ce a fost o piedică pentru multiplele redeșteptări din trecut. Și aceasta se va repeta dacă redeșteptarea de acum nu va pătrunde atât de adânc în noi încât să ne transforme ambițiile, să ne schimbe gândurile și să ne dea o nouă orientare. Să cetim acest apel pe care-l scrie serva Domnului cu privire la reformă:

„Dumnezeu cere o redeșteptare și o reformă spirituală. Fără aceasta, cei incropiți vor fi totdeauna din ce în ce mai mult

urii de Dumnezeu, până ce El va ajunge acolo încât să nu mai vrea să-i recunoască de fii ai Lui.

„O redeşteptare și o reformă trebuie să aibă loc sub influența Spiritului Sfânt. Acestea sunt lucruri diferite. Redeşteptarea este o reinnoire a vieții spirituale, o infuziune de viață în inimă și în spirit, reinvierea care ar veni după o moarte spirituală. Reforma este o reorganizare, o schimbare de idei și de teorii, de obiceiuri și datine. O reformă nu va aduce niciodată fructele dreptății dacă nu este însoțită de o redeşteptare a Spiritului. Redeşteptarea și reforma trebuie să colaboreze și să se armonizeze”. *Review and Herald*, 25 Februarie 1902.

Rodul dreptății.

Această reformă nu numai că va da viață spiritului, dar va transforma și viața exterioară. Ea va aduce o schimbare a obiceiurilor. Omul care se va împărtăși de această redeşteptare reală, va posedă o credință lucrătoare în fapte bune, o experiență creștină vie, practică, concretă. Oricât l-ar costa pe el personal, singura țintă a lui va fi de a face voia lui Dumnezeu.

Acela care a furat pe Dumnezeu și pe aproapele său nu va mai fură. Acela care

a călcat Sabatul Domnului sau oricare altă poruncă, va încetă cu această călcare, și va păși pe urmele Modelului divin. Acela care a adorat pe dumnezeul acestei lumi și a căutat mărirea personală, nu va mai dori decât un singur lucru: gloria lui Dumnezeu și mântuirea semenilor săi. Aceia cari au urmat modele lumii și și-au însușit maniere spre a fi plăcuți lor înșile, își vor da seama dacă vesmintele lor sunt în armonie cu blândețea, modestia și noblețta care se găsește în Isus Hristos. Acela care și-a folosit banii pentru bunul său gust va pune în slujba lui Dumnezeu nu numai a zecea parte, dar fiecare sumă disponibilă pentru mărirea lui Dumnezeu și binele aproapelei. Această redeşteptare și această reformă va îndepărtă critica și murmurul, și orice necurătenie va fi alungată.

Ar trebui să căutăm această redeşteptare și această reformă. Este timpul să o cerem dela Dumnezeu. Și dacă le vom căută cu sinceritate; dacă ne vom predă fără revervă, vom deveni depozitarii acestor făgăduinți: „Atunci oricine va chemă numele Domnului va fi mântuit; mântuirea va fi pe muntele Sionului și în Ierusalim, după cum a zis Domnul, și printre liberații pe care îi va chemă Domnul”.

R. A.

* * *

Căsătoria.

(Urmare și sfârșit).

III

Acum să trecem la încă alte câteva considerente cari vor trebui să ne conducă în alegerea unui tovarăș al vieții. Nu ajunge să știm că persoana despre care este vorba ar fi adventistă de ziua șaptea. Trebuie să existe o iubire mutuală.

Iubirea trebuie să fie împărțită între cei doi soți, lucru fără de care nu se poate o adevărată feri-

cire. Deseori sunt surprins de faptul când văd pe un tânăr hotărît să se căsătorească cu o tânără care nu corespunde lucrurilor în cari el își găsește plăcerea, și nu a ezitat să o roage să-l ia în căsătorie. Câteodată se întâmplă ca tânăra să se hotărască a-l lua în căsătorie de milă. Fericirea soțului nu este de durată. Imediat descoperă că ceremonia nunții nu a schimbat inima soției lui, că ea nu-l iubește și nu

poate să-l iubească. Conștient de aceasta, el nu poate fi mai fericit decât ea, și de atunci înainte urmează anii desamăgirii. Iubirea trebuie să fie mutuală. Când vorbesc de iubire, nu vorbesc de sentimentalism, de patima ridicolă față de cineva sau pornire, ci de o iubire adevărată, curată și sfântă.

Apoi, trebuie să fie potrivire. Câți oameni nu se căsătoresc fără să fie făcuți unul pentru celalt! Cei doi soți pot fi creștini, pot să se iubească, dar caracterele lor sunt cu totul diferite pentru a putea fi cu desăvârșire fericiți. Acum câtva timp, vorbiam cu un predicator adventist de ziua șaptea care îmi spunea: „Frate Olson, eu nu sunt fericit.

— Lucrul acesta este întristător, îi spusei eu, dar care este motivul?

— Nu sunt fericit în menaj.

— Este cu puțință? Nu v'ați căsătorit cu adventistă?

— De sigur.

— O iubiți?

— Cu siguranță.

— Vă iubește?

— Fără îndoială.

— Atunci?

— Ah, adăugă el, noi suntem atât de deosebiți unul de altul. Caracterele noastre nu au nimic comun. Ceeace iubesc eu, respinge ea; unul dintre noi este blând și simpatic, celalt rece și indiferent; și cu toate eforturile și bunăvoința noastră, nu putem fi cu desăvârșire fericiți”.

De aceea spun eu că este necesar ca în căsătorie să se unească persoane potrivite la caracter, și deci trebuie să luăm timp pentru a face cunoștință unul cu celalt. Dacă predicatorul ar fi luat această precauțiune înainte de a se căsători iar nu după, nu ar fi săvârșit greșeala pe care a făcut-o.

Un alt lucru. Trebuie să existe o unitate de înclinații. Iată ce vreau să vă spun. Iată o tânără care iubește frumosul, care iubește pe Domnul, și care dorește să ajungă misionară. Ea se căsătorește cu un tânăr excelent, bun creștin, dar care nu se interesează de misiuni, și nici de lucrurile spirituale. Toată ambiția lui constă în a deveni agricultor. Imediat după ce se căsătorește, el cumpără o fermă. Tânăra este silită să lucreze în grădină, poate să mulgă vacile, și să facă, într'un cuvânt, lucrul de fermă. Toate lucrurile foarte cinstite, excelente, despre cari nu vreau să zic nimic, departe de mine acest lucru. Dar vă puteți închipui că această tânără ar putea fi fericită? Mă tem puțin că nu, și că neîncetat are sentimentul că și-a pierdut vieța, că trebuie să ajungă misionară și să aducă suflele la Mântuitorul. Deci trebuie să existe unitate de înclinații. Nu spun că acesta este lucrul principal care trebuie avut în vedere, dar importanța lui nu trebuie totuș neglijată.

Încă două lucruri, fără a mai menționa pe toate celelalte. Mai întâiu chestiunea vârstei. Nu ar trebui să existe o prea mare diferență de vârstă. Deseori se vede câte o tânăra de 17 ani căsătorindu-se cu un bărbat de 40 sau 45 ani, sau contrar un tânăr de 22 ani care se căsătorește cu o femeie de 30 sau 35 ani. Nu pot fi fericiți, nici pentru că nu au amândoi caractere potrivite, dar și pentru că există deosebire în gusturile lor, fiindcă fiecare vârstă își are timpul ei. Unul a trecut vârsta lucrurilor cari interesează pe tineret, și nu poate să se bucure de vieță împreună cu tovarășul său.

În al doilea rând, fiecare soț trebuie să fie gata să înfrunte datoriile

vieții. Acum câțva timp, am primit o scrisoare a unui tânăr frate care-mi zicea: „Frate Olson, sunt puțin descurajat fiindcă sunt îndatorat și bolnav. M'am hotărît să mă căsătoresc.” Și îmi cerea sfatul, pardon, aprobarea. Ce ziceți de acest raționament, tinerelor cari mă ascultați? Această persoană este demnă de a se căsători? Veți primi să-l luați în căsătorie? Și cu toate acestea, va găsi cu siguranță pe vreo tânără nechibzuită care să facă aceasta. Am fost silit să-i scriu: „Tinare frate, vă sfătuesc să nu vă căsătoriți înainte de a fi sănătos, de a vă fi plătit datoriile, și de a fi ajuns la o situație care să vă îngăduie să țineți o femeie”. Și tinerilor cari sunt în această dimineață aci, le spun acelaș lucru. Și aceeaș idee se aplică și tinerelor. O tânără nu este gata de măritat atâta timp cât e sau bolnavă, sau prea tânără, sau prea fără experiență pentru a-și asumă datoriile și răspunderile unei căsnicii.

Sper ca aceste câteva observații vor fi folositoare tineretului acestei comunități care poate să se găsească față în față cu problema de a alege un tovarăș (sau o tovarășă) pentru viață. Cercetați Cuvântul lui Dumnezeu cu rugăciune, și după aceea

asigurați-vă că urmați sfaturile lui.

„O tânără să nu accepte ca soț decât pe un tânăr care are un caracter curat și viu, care să fie pri-ceput, întreprinzător și cinstit, care să iubească pe Dumnezeu și să se teamă de El. Un tânăr să aleagă de soție o persoană care știe să-și ducă partea ei de greutate din viață, a cărei influență să-l înobileze și să-l rafineze, și care să-l facă fericit prin iubirea ei”. („Pe urmele Marelui medic”, p. 246.)

„Bărbații și femeile pot să-și ajungă idealul pe care Dumnezeu l-a pus pentru ei, dacă iau pe Hristos ca ajutorul lor. Ceeace nu poate face înțelepciunea omenească, harul Lui va îndeplini pentru acei cari se predau Lui într'o încredere din iubire. Providența Lui poate uni inimile lor cu lanțuri ce sunt de origină cerească; atunci iubirea nu va fi un simplu schimb de cuvinte dulci și linguşitoare. Meșteșugul cerului de a țese va împleți lanțul și urzeala cu mai multă fineță și soliditate decât meșteșugul de pe pământ, și va rezultă o țesătură ce va suportă frecăturile, hărțuierile și încercările. Inimile vor fi unite prin firele de aur ale iubirii eterne”. („Pe urmelé Marelui Medic”, p. 249.)

* * *

Mamelor nu disperați.

În cursul vizitelor mele regulate în închisoarea din America, povestii un preot, am intrat într'o zi în celula unui tânăr criminal. Prima mea convorbire cu el părea să rămână fără nici un rezultat. Nici nu am putut termina printr'o rugăciune, căci aceasta a provocat tânărului deținut o privire și un surâs batjocoritor care nu mi-a scăpat. Inima îmi eră indurerată. Urmărit de figura acestui tânăr impietrit, m'am

rugat încă pentru el și în locuința mea și m'am hotărît să-l vizitez regulat. Dar, timp de mai multe săptămâni, nu am găsit din partea lui decât indiferență și răceală.

Totuș odată, în timp ce îi prezentam, în lumina iubirii Lui nemărginită pentru sărmanii păcătoși, pe Mântuitorul pe cruce, văzui apărându-i în ochi o lacrimă care însă a trecut repede; dar, dela vizita următoare înainte orice emoție părea să fi dis-

părut din această inimă.... până când, odată, în timpul rugăciunii, el izbucni deodată într'un plâns în hohote și însoțit de suspine. Am redeschis ochii, am privit în jurul meu și am văzut pe tânăr șezând abătut pe lespezile de piatră ale celei. Atunci, interesându-mă de cauza acestei dureri atât de mari, el exclamă:

„O! în mine este un foc care mă mistuie. În timp ce d-stră spuneți în rugăciune, că Dumnezeu poate împlini rugăciunile fierbinți ale părinților credincioși înălțate pentru copiii lor decăzuți, am simțit la fel cum ar fi fost îngrămădiți peste mine cărbuni aprinși, gândindu-mă la neprețuita mea mamă”.

Încă nu îmi dădeam pe deplin seama ce vrea să spună tânărul prin aceste cuvinte; dar, liniștindu-se din turburarea sa, în mijlocul lacrimilor, îmi povestii istoria lui:

„Sunt, spuse el, fiul decăzut al unei mame credincioasă care deseori s'a rugat cu mine și de multe ori am auzit-o suspinând în patul său. Dar destrăbălarea mea eră atât de fără margini, încât nu numai că nu țineam seamă de îndrumările ei, dar orice sentiment frumos și orice hotărâre bună dispărea îndată din inima mea. Pentru un moment, totuș, simțiam o milă sinceră față de mama mea. Martor al lacrimilor ei, făgăduiam să mă îndrept, și față de ea, aveam înfățișarea că iau în serios aceste făgăduințe; dar, în dos, săvârșiam tot felul de fapte rele și de păcate. În felul acesta am mers din rău în mai rău, până când am făgăduit unei tinere destrăbălate să plec cu ea în America!

Intr'o după amiază, pe jumătate beat, am intrat cu șgomot în locuința mamei mele și i-am anunțat prin câteva cuvinte hotărârea mea. Ea cuprinsă de spaimă, mă îmbrățișă îndată, mă rugă stăruitor să rămân, și în cele din urmă căzu în genuchi și zise:

—„Vino, Jean; înainte ca să pleci, vreau să mai mă rog odată cu tine”.

Dar eu, cuprins de furie la aceste cuvinte, îndepărtați pe mama mea, și chiar am lovit-o în piept, în acest piept în care bătea o inimă atât de credincioasă și iubitoare (și spunând aceste cuvinte tânărul plângea în hohote și suspină). Răsturnată din pricina loviturii mele, mama se ridică repede; apoi, intinzând mâinile către ușă deschisă prin care mă grăbeam să trec, ea strigă:

—„O fiul meu! fiul meu! Doamne Isuse, iartă pe fiul meu! Mântuiește pe fiul meu! urmărește cu Spiritul Tău pe fiul meu!”

Am auzit și alte cuvinte, dar fără să le pot înțelege, și mă depărtați grăbit, de oarece mi se părea că pământul îmi fuge de sub picioare. Însă în cabaret mi-am revenit repede din această frică.

Și în felul acesta, încărcat cu păcate, am ajuns în această țară. Însă aci mă așteptă brațul dreptății divine; el este care m'a oprit din calea pierzării. Și, acum, sper că această carceră, va deveni leagănul nașterii mele din nou și că voi ieși ca un păcătos primit prin har și spălat de toate fărădelegile sale prin sângele lui Isus Hristos.

Redeșteptat astfel în conștiința sa, tânărul deținut a trecut săptămâni de frângere de inimă și de adâncă durere. Deseori carcera lui de deținut eră inundată de lacrimile sale. În cele din urmă, într'o dimineață, când am venit să-l văd, mă strânse cu putere la pieptul său plângând de bucurie.

O! izbucni el, dacă ar ști mama mea! Dacă și-ar da seama că rugăciunile ei au fost împlinite!

Și gândul că mama lui nu ar mai putea fi spre a află de această bucurie, îi umplu din nou inima de o durere de nespus. Am trebuit să-l liniștesc spunându-i că chiar dacă mama lui nu ar mai fi în lumea aceasta,.... ingerii cerului se bucură când în cele din urmă un păcătos se întoarce din calea largă pentru a se predă lui Isus Hristos.

Le Relèvement.

SUS IN CERURI.

N. Jelescu,

Aventuat Sopran și alt duett.

După W. V. Butscher, Cl. Müller.

p

1. Sus in ce - ruri e Dom - nul meu Cât do-

p

Harmon.

mf

resc să fiu sus și eu. Dup'o lup - tăpreagrea Domnul

p

mă va sal - vă El mă va pri - mi'n să - nul Său.

f *p*

2. Sus in ceruri nu-i lumea rea.
Acolo lui Isus aş vrea
Să-I servesc tot mereu,
Căci El e Domnul meu.
Sus in cer, să mă duc, aş vrea.

3. Merită-voiu eu harul Său ?!
Să mă ierte de-am fost prea rău,
Să mă ierte Isus,
Să mă ia la El sus.
Merită-voiu eu harul Său ?!

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 11—10 Decembrie, 1927.

Adevărata cumpătare.

De memorizat: „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” 1 Cor. 10, 31.

1. Murind pe cruce, Isus ne-a răscumpărat cu sângele Său cel prețios. Acum noi aparținem Lui. Biblia spune: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului (Spiri-tului) Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit dela Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț.”

2. Cât de atenți ar trebui să fim față de lucrurile cari aparțin lui Isus! După cum păzim cu sfințenie Sabatul lui Dumnezeu fiindcă este al Lui, tot atât de multă atenție trebuie să avem și față de corpurile noastre fiindcă și ele aparțin Lui. Pavel spune: „Măriți pe Domnul în corpurile voastre.” Pentru a fi o mărire pentru Acela care l-a alcătuit, corpul trebuie să fie sănătos, curat, și sfințit.

3. Nimic nu este mai minunat decât corpul omenesc. David spune: „Te voui lăuda; căci sunt alcătuit în chip infricoșetor și minunat.” Este păcat să facem de bună voie ceva care ar aduce rău corpului, căci mintea, sănătatea, și puterea noastră sunt lucrurile cele mai de preț pe cari putem să le dăm Domnului.

4. La început, când Dumnezeu a făcut pe om, i-a dat hrana cea mai aleasă pentru a-i menține puterea și sănătatea. Domnul a spus: „Iată că v'am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.”

5. În solia pe care Domnul a trimes-o poporului Său în aceste zile, El a spus: „Fructe, cereale, și vegetale, pregătite în chip simplu, fără arome și grăsimi de tot felul, face, împreună cu laptele și smântâna, cea mai sănătoasă dietă”. — „*Healthful Living*”, p. 78.

6. Trebuie să luăm seama să mâncăm hrană bună și sănătoasă dacă vrem să ne ținem corpurile în putere. În loc să ne gândim: Aceasta are gust bun? să ne întrebăm: Va fi bună pentru mine? Mă va ajuta să fiu sănătos și tare?

7. Nimic nu va fi mai sigur pentru a vă-tămă corpul decât băuturile tari. Domnul, vorbind în această privință spune: „Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările?..

Ale cui sunt rănirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin, și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu te uita la vin când curge roș... dar pe urmă ca un șarpe mușcă, și înfeapă ca un basilic”.

8. Tutunul este otrăvitor sub orice formă. El oprește creșterea și vatămă inima și min-tea. Deasemenea sunt otrăvitoare cafeaua și ceaiul. Alimentele și băuturile rele produc boală și moarte. Mai sunt și alte cauze de boală, dar a mânca și a bea ceace nu este bun pentru corp produce o boală mai grea decât oricari alte cauze.

9. Pentru a ne menține sănătoși, avem nevoie de mult aer curat. Aerul pe care-l respirăm în plămâni iese afară stricat. Atunci dacă îl respirăm din nou, otrava care a ieșit din plămâni noștri intră iar. Aerul stricat produce dureri de cap și alte boli rele.

10. Dacă vrem să ne menținem sănătatea, atunci trebuie să avem grijă ca micii pori din piele să rămână deschiși. Când acești pori sunt astupați din pricina murdării, parte din otravă rămâne în corpul nostru. Deaceia trebuie să ne spălăm des, pentru ca corpurile noastre să fie curate.

11. Hainele curate și calde ajută să ne ținem sănătatea. Cordoanele și brațările strânse pe corp împiedică circulația sângelui care aduce hrană și căldură. Brațele, picioarele, și pieptul trebuie să fie mereu calde, dar nu ca o parte din corp să fie supra încălzită.

12. Daniel și prietenii lui au fost luați captivi și aduși inaintea marelui rege care voia să-i învețe înțelepciunea păgânismului. Din cele aduse ca dar idolilor, „împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele dela masa lui și din vinul de care bea el”. Daniel s'a hotărât „să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul”. El ceru ca împreună cu tovarășii lui să le dea voie să bea apă și să mănânce zarzavaturi. Zarzavaturi, este un nume dat pentru mazăre, fasole, și alte leguminoase cari sunt bune la mâncare. Cererea lui Daniel a fost primită, și după ce a trecut timpul de probă, el și prietenii lui „erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii cari mâncau din bucatele împăratului”.

13. Exemplul lui Daniel este acela pe care ar trebui să-l urmărim și noi. Trebuie să ne alegem hrana cea mai bună, și să ne depărtăm de aceea care ne-ar împiedeca

să avem o minte limpede și un corp sănătos. Textul de memorizat ne pune în față datoria noastră: „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”. 1 Cor. 10, 31.

Intrebări.

1. Cine ne-a cumpărat cu sângele Său cel prețios? De aceea cui aparținem noi? Ce spune Biblia că sunt corpurile noastre?

2. Cum să ne purtăm față de acest corp?

3. Ce motiv a găsit David pentru a lăuda pe Dumnezeu? Cări sunt lucrurile cele mai de preț pe care le putem să le dăm lui Dumnezeu?

4. La început ce hrană a dat Dumnezeu omului?

5. În solia pe care Domnul a trimis-o poporului Său din aceste zile ce este numit ca fiind hrana cea mai sănătoasă?

6. Când ne alegem hrana, ce întrebare trebuie să ne punem?

7. Ce spune Domnul în privința băuturilor?

8. Ce rău aduce tutunul asupra corpului? Numește alte lucruri vătămătoare. Ce aduce hrana și băutura rea?

9. De ce avem nevoie de aer proaspăt? Cum lucrează asupra noastră aerul otrăvit?

10. Ce se întâmplă dacă pielea nu este ținută curată?

11. Cum se poate ca hainele să aibă vreo influență asupra sănătății noastre?

12. La ce probă au fost puși Daniel și tovarășii lui? Cum s'au hrănit în acest timp de probă? Ce a dovedit rezultatul ființei?

13. Al cui exemplu să-l urmărim cu siguranță? Ce alegere înțeleaptă ar trebui să facem mereu? Prin ce cuvinte ne pune în față textul de memorizat datoria noastră?

Lecțiunea 12—17 Decembrie, 1927.

Lăsați lumina să strălucească.

De memorizat: „Voi sunteți lumina lumii”. Mat. 5, 14.

1. Cu greu ne putem gândi la ceva mai frumos decât un firmament într-o noapte limpede când cerul este luminat cu stele lucitoare. Domnul spune poporului Său: „Voi sunteți lumina lumii”. Voința Lui este ca bărbații și femeile, băieții și fetele cari îl iubesc, să fie purtători de lumină în această lume întunecată din pricina păcatului.

2. Aceasta nu înseamnă că fața noastră trebuie să lumineze ca și fața lui Moisi după ce fusese pe munte cu Dumnezeu. Isus explică în ce fel trebuie să strălucim. El spune: „Așa să lumineze faptele voastre înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre cele bune”. El dorește să locuească în inima noastră prin Spiritul Său cel Sfânt, și atunci lumina nobilei, răbdătoarei, neogostei Lui vieți se va vedea în toate cuvintele și faptele noastre. Bunătatea și iubirea Lui pot fi văzute atunci tot atât de clar după cum sticla de lampă lasă să treacă prin ea lumina lămpii.

3. În lungul coastelor de pe marginea marilor oceane, se clădesc faruri pe stânci primejdioase, pentru a păzi vapoarele să nu se sfârșim în bucăți și să se piardă oamenii, în timp ce întunerecul nopții se lasă peste ape. Celor mai credincioși bărbați li se dă în grijă farurile, astfel încât luminile să fie mereu ținute aprinse. Dacă vreuna din lumini se întunecă sau lipsește, vreun vapor poate să se piardă.

4. Suntem noi atât de credincioși încât să ținem aprinse tot timpul luminile noastre? Dacă creștem nepăsători, iar luminile noastre se întunecă sau dispar, este primejdia ca cineva să se poticnească și să cadă, sau să se descurajeze, să se depărteze de Domnul, și să se piardă. Fiecare creștin care luminează ajută pe alții să găsească calea. Orice lumină de creștin care dispare, lasă pe alții în întunec. Nu ar trebui ca purtătorii de lumină de pe pământ să strălucească tot atât de credincioși ca și luminile dealungul țărmlui, sau ca purtătorii de lumină de pe cer?

5. Isus este lumina lumii. *Vieața* Lui „eră lumina oamenilor”. El spune: „Am venit ca o lumină în lume, ca oricine crede în Mine să nu rămână în întunec”. Acei cari cred în Isus sunt numiți „fiii luminii”.

6. David spune: „Farmecul cuvintelor Tale dă lumină”. Noi lăsăm ca Isus, Lumina, să intre în inima noastră dacă credem și primim cuvintele Lui, și le îndeplinim. Când lumina este în inima noastră, alții o vor vedea, și vor fi aduși la Isus care El însuși este Lumina.

7. Ioan Botezătorul a crezut Cuvântul lui Dumnezeu și a lăsat ca Spiritul Sfânt să locuească atât de deplin în El încât Isus l-a numit: „o lumină care arde și strălucește”. Mulți oameni au fost aduși la Isus prin Ioan Botezătorul.

8. Sărmana femeie din Samaria lăsa ca Isus să pătrundă în inima ei. De îndată ce a primit lumina a și început să lumineze. Ea alergă și spuse tuturor prietenilor ei

Purtarea creștină.

ceace îi făcuse Isus, și-i invită să vină să-L vadă și ei. „Și mulți dintre Samaritenele acelei cetăți au crezut în El din pricina celor spuse de femeie.”

9. De îndată ce inima lui Andrei a fost luminată de Isus, el aduse pe fratele său, Simon Petru, la Isus, pentru a-l ajuta în același fel. Și cât de minunată a fost lumina pe care a primit-o Petru, și pe cât de mulți oameni a adus el la Isus! Noi nu putem să luminăm pe alții cu viețea lui Isus, și anume pe nimeni mai mult decât putem să ne luminăm pe noi; dar noi, asemenea lui Andrei, putem să-i aducem la Isus care „luminează pe fiecare om”.

10. Sunt multe căi prin care putem să lăsam ca lumina Evangheliei să lumineze pe alții. Cineva care nu este egoist, ci gata să ajute pe cel în nevoie, binevoitor, iubitor, și plăcut, este o lumină în orice casă și în orice vecinătate. Sunt multe broșuri, tratate, cărți, și reviste care pot fi dăruite, împrumutate, sau vândute, și apoi pot fi o lumină în mai multe case în care Isus nu este iubit. Putem să renunțăm la unele plăceri ale noastre, și să dăm din banii pe cari îi avem spre a trimite lumina și țărilor păgâne de pe pământ. În felul acesta precum și în alte multe chipuri, putem fi purtători de lumină.

11. Dacă acum luminăm pentru Isus, prin toate cuvintele și faptele noastre, făgăduința unei și mai mari străluciri este a noastră. Este scris: „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci”.

Intrebări.

1. Ce știi despre strălucirea stelelor cerului? Ce vrea Domnul?
2. Ce se înțelege prin această lumină pe care trebuie să o dăm pe față?
3. Ce știi despre faruri?
4. De ce lucru ar trebui să avem grijă?
5. Ce poți spune despre Isus? Cum sunt numiți acei cari cred în El?
6. Ce spune David? Cum putem să primim pe Isus, care este Lumina? Care va fi rezultatul?
7. Ce știi despre Ioan Botezătorul?
8. Ce a făcut femeia din Samaria?
9. Care exemplu al lui Andrei trebuie să-l urmărim și noi?
10. Cum putem să fim niște luminători?
11. Ce făgăduință au acei cari luminează?

De memorizat: „Fii o pildă pentru creștincioși”. 1 Tim. 4, 12.

1. Domnul dorește ca micii copilași să fie niște adevărați creștini. Nu numai oamenii bătrâni sunt invitați de Biblie să asculte de Domnul și să ducă o viață de creștin. Când Isus a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine, și nu-i opriți”, El nu voia să spună numai de micuții cari stăteau atunci înaintea Lui, ci și despre toți copiii cari vor trăi în toate timpurile.

2. Nu este deajuns să spui: „Eu sunt creștin”. Cineva trebuie să lucreze ca un creștin. Dacă iubirea lui Isus este în inima unui copil, acest copil nu va alege să facă nimic ceace nu este bine. Isus spune despre toți cari zic că-L iubesc: „Ii veți cunoaște după roadele lor”. Roadele în viața cuiva sunt faptele pe cari le face, felul cum se poartă, și cuvintele pe cari le vorbește. „Chiar și pe un copil îl poți cunoaște după faptele lui, dacă lucrul lui este curat, sau dacă este drept.”

3. Biblia spune multe despre cuvintele pe cari le vorbim. Ceace spunem este scris în cărțile cari sunt păstrate în cer. Însemnarea se face de către îngeri, astfel încât nu poate fi vreo greșeală în ceace se scrie. Când se supără cineva, el totdeauna spune cuvinte urite și murdare. Și persoanele în vârstă sunt ispitite la acest lucru ca și copiii. Domnul va fi foarte mulțumit să aibă copii mici cari să dea un bun exemplu celor bătrâni vorbind totdeauna cuvinte frumoase.

4. Odată pe când cei doisprezece ucenici mergeau în urma lui Isus în drum spre Capernaum, au început să se gândească la timpul când Isus va fi Rege, precum și la locul pe care fiecare dintre ei îl va ocupa în împărăția Lui. Fiecare dintre ucenici dorea să fie „întâi”. Fiecare dintre ei dorea după „cel mai înalt loc”, și fiecare voia să vadă pe ceilalți ocupând locuri mai mici. Vorbind despre aceste lucruri s'au supărat și au început să se certe.

5. Isus S'a întristat când a aflat că iubii Lui ucenici se purtau în felul acesta. El le vorbi cu blândețe și îi întrebă despre ce vorbesc. Atunci s'au rușinat cu toții, și nici unul nu I-a dat vreun răspuns. Atunci Isus i-a chemat mai lângă El, și le-a zis: „Oricare va vrea să fie cel dintâiu între voi, să fie robul tuturor”.

6. Domnul a amintit unele lucruri pe cari El le privește ca păcate mari. Unele din

aceste lucruri plac mult copiilor să le facă. În Proverbe 6, 16—19 este dată o listă. Primul care este amintit sunt „ochii trufași”. Câteodată când ne îmbrăcăm cu vreo haină nouă, sau primim ceva frumos pe care alții nu-l au, ne simțim mândri și ne purtăm așa ca și cum am crede că suntem mai buni decât ceilalți. Aceasta nu este plăcut Domnului. Totdeauna trebuie să ne purtăm cu alții ca și cum ei ar fi mai buni decât noi înșine. Aceasta ne va feri să nu fim mândri față de orice am avea sau am face.

7. Un alt lucru pe care îl amintește Domnul în această listă este „limba mincinoasă”. Satan ispitește pe copii ca și pe cei în vârstă să spună ceea ce nu este adevărat. Satan este numit „tatăl minciנוșilor”. Dacă nimeni dintre noi nu vrea să fie un fiu al lui Satan, atunci trebuie să fim foarte atenți ca să nu spunem nimic neadevărat. Cine a fost înșelat de el și a spus ce nu este adevărat, să se grăbească a-și mărturisii greșeala și să ceară iertare.

8. Foarte adesea Satan ne ispitește să ne supărăm rău când nu putem să avem ceea ce vrem noi sau când cineva ne face ceva care nu ne place. Când cineva este supărat el spune și face fapte cari nu se cuvin unui creștin. Faptele cele mai rele și mai urite au fost făcute de oameni atunci când au îngăduit să intre mânia în inima lor.

9. De aceea să fim foarte prevăzători ca să nu supărăm pe nimeni. Oricine care are obiceiul urit să supere pe alții, nu dă pe față spiritul creștinesc. Un sfat bun pe care ar trebui să ni-l amintim este acesta: „Un răspuns târziu înlătură mânia; dar cuvintele supărătoare ațâță mânia”. Cineva care este creștin nu își va îngădui să se supere, și nici nu va vorbi într'un asemenea fel încât să supere pe altul.

10. Iubirea este marea regulă de conducere în împărăția lui Dumnezeu. El iubește pe oricare altul ca și pe noi, astfel încât noi trebuie să ne purtăm cu toți ceilalți copii după cum se poartă El cu noi. O regulă sfântă și prețioasă a Bibliei este numită „Regula de aur”. Ea este: „Orice voiți să vă facă oamenii, faceți și voi lor”.

Indrebări.

1. Ce dorește Domnul să fie micii copilăși?

2. Cum dovedim că suntem creștini?

3. Ce ne spune Biblia despre cuvintele pe cari le vorbim?

4. Ce au făcut odată cei doisprezece ucenici?

5. Ce a făcut Isus atunci?

6. Ce a amintit Isus? Unde este dată această listă? Ce se înțelege prin „ochi trufași”?

7. Ce poți spune despre „limba mincinoasă”?

8. Ce ne ispitește Satan să facem? Ce face cineva când este supărat?

9. În ce privință să fim prevăzători? Ce sfat bun să ne amintim mereu?

10. Care este marea regulă din împărăția lui Dumnezeu? Cum trebuie să ne purtăm față de toți copiii Lui? Repetă „Regula de aur”.

Lecțiunea 14—31 Decembrie, 1927.

De memorizat: Repetiția textelor de memorizat din cursul trimestrului.

1. Biblia este Cartea cea Sfântă a lui Dumnezeu. Studiind-o, noi facem cunoștință cu Dumnezeu, și cu Fiul Său Isus, și cu ingerii sfinți. Ea ne spune ce este păcatul, cum să ne ferim ca să nu păcătuim, și ce răsplată este făgăduită popoului lui Dumnezeu. Să studiem Biblia în fiecare zi, și să cerem lui Isus să trimeată Spiritul Său cel Sfânt ca să ne ajute să o înțelegem.

2. Rugăciunea înseamnă vorbirea cu Dumnezeu. Noi suntem indemnăți să ne rugăm de mai multe ori. Prin rugăciune putem să aducem mulțumiri, să ne mărturisim păcatele, și să cerem ajutorul de care avem nevoie. Rugăciunile noastre sunt totdeauna auzite. Domnul răspunde, da, când ceea ce cerem este spre binele nostru. Când cerem ceea ce nu este bine, El răspunde, nu, fiindcă El ne iubește atât de mult încât nu vrea să ne dea ceva care ne-ar face rău.

3. Fără credință nu putem să fim plăcuți înaintea lui Dumnezeu. Credința înseamnă încrederea în El fără a mai avea teamă sau îndoială. Satan se încearcă continuu să ne facă să ascultăm de el astfel încât să nu putem auzi glasul lui Isus. Dacă ne împotrivim lui Satan, el va fugi dela noi.

4. Când Isus a părăsit acest pământ și S'a întors în ceruri, El a făgăduit să trimeată Spiritul Său cel Sfânt spre a fi cu poporul Său. El ne-a spus că atunci când va veni Spiritul Sfânt, acesta va putea fi cu fiecare credincios, în orice loc, și îi va mângăia, învăța, și conduce. În ziua de Rusalii, Spiritul Sfânt a fost revărsat peste ucenici, și ei au predicat oamenilor cu mare putere, și au făcut multe minuni prin pu-

teera Spiritului. Domnul va revărsa din nou Spiritul Său cu mare putere înainte de venirea Lui.

5. Noi nu putem vedea Spiritul Sfânt, însă putem vedea roadele pe cari le aduce. In Biblie este spus: „Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătaea, facerea de bine, credincioşia, blândetea, înfrânarea poftelor”. Aceste roade pot să se vadă în vieaăa fiecărui care are Spiritul Sfânt în inima lui. „Ii veţi cunoaşte după roade”.

6. Domnul îngăduie să vină încercări şi intristări peste noi ca să ne întărească caracterul şi să ne facă răbdători. Când vin încercările, Satan totdeauna este la uşă ca să ne spitoească să ne descurajăm şi să ne răsvrătim împotriva voinţii lui Dumnezeu. Domnul nu va îngădui să fim ispiţiţi mai mult decât putem să suportăm.

7. Acei cari iubesc pe Domnul trebuie să fie răbdători. Cineva care este răbdător nu-şi pierde firea şi nu vorbeşte cuvinte supărătoare, necuviincioase, sau mânioase, El suferă fără să se plângă. Limba este un mic membru al corpului, dar este foarte greu ca s'o imblânzeşti. Trebuie să lăşăm pe Isus, care niciodată nu a păcătuit cu buzele Sale, să ne imblânzească limba.

8. Tatăl nostru din ceruri este un Rege al regiilor. Deşi este atât de mare, El Se întâlneşte cu poporul Său când ei vin să se inchine. Prezenţa Lui Sfinţeşte locul. Trebuie să arătăm un mare respect când venim în locul anume hotărit pentru închinarea lui Dumnezeu. Domnul nu-l place când în Casa Lui nu este linişte. Vorbirea de rând şi râsetul intristează foarte mult Spiritul Său. Să găsim plăcere a veni la orice parte a serviciului.

9. Isus Se îngrijeşte de poporul Său tot cu atăta iubire cum se îngrijesc şi părinţii de copiii lor mici. El nu vrea să ne intristăm din pricina hranei, îmbrăcăminţii, sau altei nevoi pe care o avem. Trebuie să ne încredem că Tatăl nostru ceresc are grijă de noi după cum se îngrijeşte de păsări şi de flori. Isus spune: „Iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului”.

10. Biblia învaă că copiii trebuie să asculte de părinţii lor în Domnul, şi să asculte de cuvintele lui Isus. Porunca cincina ne prezintă datorita pe care o avem faăă de părinţi. Isus a zis: „Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvintele Mele”, şi „Cel care nu Mă iubeşte nu păzeşte zisele Mele”. Satan continuu ne ispiteşte să fim neascultători, dar Spiritul Sfânt vrea să ne conducă să ascultăm de orice poruncă cunoscută, şi atunci ascultarea desăvârşită a lui

Isus faăă de Tatăl Său este socotită ca fiind a noastră.

11. Noi aparţinem lui Dumnezeu şi nu suntem ai noştrii înşine. Noi aparţinem Lui fiindcă El ne-a creat, şi fiindcă Şi-a vărsat sângele Său pentru noi. El spune că corpul nostru este templul Spiritului Sfânt. Deci trebuie să mărim pe Dumnezeu în corpurile noastre. Aceasta o putem face ascultând de legea sănătăţii, care ne va ţine corpul sănătos şi puternic.

12. Isus a spus că poporul Său este lumina lumii, şi noi trebuie să lăşăm ca lumina noastră să lumineze în aşă fel încât alţii, văzând faptele noastre bune, să poată fi conduşi la Isus. Noi putem străluci numai dacă Isus locuieşte în inima noastră prin Spiritul Său, şi atunci lumina Lui va străluci prin tot ceace facem şi zicem, şi vor fi aduşi la El şi alţii.

13. Domnul doreşte ca şi copilaşii să fie creştini. Un adevărat creştin ia seama la cuvintele pe cari le vorbeşte. El va iubi pe alţii şi va dori ca ei să ocupe locuri însemnate. Un creştin nu va da pe faăă mândrie, nici nu va spune neadevăr, nici nu se va mâniă, şi nu va căută să supere pe alţii. El va ţine mereu minte „Regula de aur”.

Intrebări.

1. Ce poţi spune despre Biblie?
2. Ce ştii despre rugăciune?
3. Ce este credinţa? Ce se încearcă Satan continuu? Cum putem să ne scăpăm de el?
4. Ce ştii despre făgăduinţa pe care a făcut-o Isus când a părăsit pământul?
5. Cari sunt roadele Spiritului Sfânt?
6. De ce îngăduie Domnul să vină peste noi încercări şi intristări? Ce va căută Satan să facă? Ce nu va îngădui Domnul?
7. Ce nu face cineva care are răbdare? Ce ştii despre limbă?
8. Cum trebuie să ne purtăm în locaşul în care Dumnezeu Se întâlneşte cu poporul Său?
9. Cât de mare este purtarea de grijă a lui Isus faăă de poporul Său?
10. Ce ni se spune cu privire la ascultare?
11. Cui aparţinem noi? De ce are Dumnezeu acest drept asupra noastră? Ce spune El că este corpul nostru? Ce este de trebuinţă dacă mărim pe Dumnezeu în corpul nostru?
12. Ce a spus Isus despre poporul Său? De ce trebuie să lăşăm ca lumina noastră să lumineze? Numai în ce fel putem stră-

lucii? Care va fi rezultatul acestei lumini care strălucește?

13. *Asupra căror lucruri va lua seama un creștin? Ce regulă va fi minte?*

Textele de memorizat din cursul trimestrului.

1. „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea”. Ps. 119, 105.

2. „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se numele Tău; vie împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” Mat. 6, 9—13.

3. „Aveți credință în Dumnezeu!” Marcu 11, 22.

4. „Și Eu voi rugă pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac”. Ioan 14, 16.

5. „li veți cunoaște după roadele lor”. Mat. 7, 16.

6. Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”. Rom. 8, 28.

7. „Să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înainte, îndreptând privirea la Isus”. Ebr. 12, 1, 2.

8. „Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul”. Lev. 26, 2.

9. „El însuși îngrijește de voi”. 1 Petru 5, 7.

10. „Vreau să fac voia Ta Dumnezeule! Și legea Ta este în fundul inimii mele”. Ps. 40, 8.

11. „Fie că măncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”. 1 Cor. 10, 31.

12. „Voi sunteți lumina lumii”. Mat. 5, 14.

13. „Fii o pildă pentru credincioși”. 1 Tim. 4, 12.

Lecțiunea 1—7 Ianuarie, 1928.

Istoria creațiunii.

Textul biblic: Gen. 1, 1—19.

De memorizat: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”. Gen. 1, 1.

1. Deși s'ar părea că acest pământ pe care trăim a fost totdeauna așa cum e acum, totuși să ne gândim la un timp cu mult mai depărtat, când el nu avea formă și nu era nici cer și nici soare. Chiar din primul verset al Bibliei cetim că „la început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”. Este cu mult mai însemnat să crezi ceva din nimic decât să faci ceva din lucruri cari deja fuseseră create. Un tânăr poate să facă o bancă; dar numai Dumnezeu poate crea pomul care dă lemnul din care se face banca.

2. Chiar și felul cum a creat Dumnezeu ni se spune în Biblie. „Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui.... Căci El zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă”. Ps. 33, 6. Ființele cari se închină în jurul tronului lui Dumnezeu cântă: „Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” Apoc. 4, 11.

Prima zi.

3. Când a fost creat acest pământ, mai întâiu el fusese fără formă și nimic nu era pe el și nici viață nu se găsea, și peste fața adâncului era întunec. și Duhul lui Dumnezeu se mișcă pe deasupra apelor”.

4. „Domnul a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină, Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întunec. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunerecul l-a numit noapte. Și a fost seară, și a fost dimineață: o zi.

Ziua doua.

5. „Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape, și ea să despărță apele de ape. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele cari sunt dedesubtul întinderii de apele cari sunt deasupra întinderii. Și așa a fost”.

Mari nori de ceață se ridică și atârnă deasupra apei. Aerul împinge în sus vaporii de pe pământ; astfel el încercue tot pământul. Deși aerul este ușor, poate ține pe el frumoșii nori cari plutesc în el. Câteodată ei sunt albi ca și lâna, și sunt la înălțime mare pe cer, câteodată ei atârnă în jos, încărcăți cu stropi de ploaie. Dumnezeu a numit locul unde este aerul, cer. Astfel a fost ziua doua.

Ziua treia.

6. „Dumnezeu a zis: „Să se strângă la un loc apele cari sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!” Și așa a fost. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada

de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta eră bun". Strângând apele la un loc, Dumnezeu a „pus mării ca hotar nisipul, hotar veșnic, pe care nu trebuie să-l treacă. Și chiar dacă valurile ei se infurie, totuș sunt neputincioase; urlă, dar nu-l trec". Ier. 5, 22.

7. Cât de gol trebuie să fi părut pământul — nici iarbă, nici flori, nici pomi! Dar el nu trebuie să rămână astfel, căci Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, cari să facă rod după soiul lor și cari să aibă în ei sămânța lor pe pământ. Și așa a fost". Fiecare plantă și pom aduce totdeauna o sămânță după soiul ei. Din sămânță, crește o plantă la fel cu aceea dela care a venit sămânța. La sfârșitul zilei a treia pământul trebuie să fi fost foarte frumos, dar foarte, foarte liniștit.

Ziua patra.

8. „Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne cari să arate vremile, zilele și anii. . . . Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele". Ziua și noaptea sunt marcate prin răsăritul și apusul soarelui. Anotimpurile — primăvara, vara, toamna, și iarna — vin pe rând în timpul drumului pe care pământul îl face în jurul soarelui.

9. Când vedem puternica strălucire a soa-

relui, cerul albastru, luna frumoasă precum și stelele, iarba, florile, pomii, trebuie să ne gândim la Dumnezeu, Creatorul. Cât de mare este Dumnezeu, singurul și adevăratul Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului!

Intrebări.

1. *La ce timp să ne gândim? Despre ce celim în primul verset din Biblie? Ce este mai însemnat? Numai cine poate să creeze?*

2. *Ce ne spune Biblia cu privire la felul cum a fost creat pământul? Ce cântă ființele din jurul tronului Său?*

3. *Cum se prezentă pământul la început?*

4. *Ce a zis Dumnezeu? Ce a făcut apoi El?*

5. *Ce a făcut Dumnezeu în ziua doua? Ce știi despre nori?*

6. *Ce a avut loc în ziua treia? Ce a pus Dumnezeu ca un hotar pe care apele să nu-l poată trece niciodată?*

7. *Cum a apărut pământul atunci? Ce a zis Dumnezeu? Care lucru face ca în fiecare an să avem acelaș fel de plante? Descrie pământul la sfârșitul zilei a treia.*

8. *Ce a făcut Dumnezeu în ziua patra? Din pricina învârtirii pământului în jurul soarelui ce anotimpuri avem?*

9. *Ce ar trebui să ne facă a ne aminti de Dumnezeu? Ce lucru se poate spune numai despre El?*

CARE E CAPITOLUL ACELA?

Adaugă:

Numărul anilor cât diavolul va sta în abis,

La:

Numărul anilor cât sfinții cari au venit din strămtorare vor domni împreună cu Hristos.

Scade:

Numărul stadiilor amintite în Apoc. 14, 20.

Imparte:

Prin numărul ingerilor văzuți la înălțarea lui Hristos.

Imparte:

Prin numărul fiicelor pe cari le-a avut evanghelistul Filip.

Imparte:

Prin numărul bănușilor aruncați de o văduvă în cutia de daruri.

Scade:

Numărul bărbaților aleși de prima biserică spre a servi la mese.

Scade:

Numărul zilelor cât fusese pierdut Isus în timpul copilăriei.

Și vei avea:

Numărul capitolului din 1 Corinteni care este numit „Capitolul învierii”.

Care capitol este acela?

K. L. B.

Cei cari găsec răspunsul la această întrebare sunt rugați să ni-l trimeată împreună cu numele și adresa exactă, până la 15 Ianuarie 1928. Această întrebare este numai pentru tinerii până la 20 ani.

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar”, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

111. Care bărbat, după o luptă, a cerut apă dela Dumnezeu și El a despicat stânca și i-a dat ?

112. Unde stă scris că un orb privind i s'a părut că vede copaci mergând ?

113. Unde stă scris despre săparea cetății Ierusalim pe o cărămidă ?

114. Cui i s'a ordonat să ia grâu, orz, bob, linte, mei și alac, să facă pâini spre a le mânca culcat pe coastă 390 de zile ?

115. Unde stă scris că piatra din perefe strigă și ciotu îi răspunde ?

116. Cine a fost omul care nu putea fi omorit de nimeni ?

117. Unde stă scris că munții vor picura must, și din dealuri va curge lapte ?

118. În timpul unei lupte, care popor eră ca două turme mici de capre ?

119. Cine a văzut un coș cu poame coapte ?

120. Cine a cerut să i se aducă servul spre a-l omori ?

Intrebările au fost comunicate de Gh. Lichințeanu, București-Nord; Ioan Mânzăteanu, Poenești-Vaslui; Ioan I. Văcaru, Pitești; Alexe Bogdan și Ioan Munteanu, Prahova; Ilinca C. Olteanu, Ziduri, R.-Sărat.

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar”
No. 9 (1927).

91. Isaia 55, 12.

92. 1 Regi 16, 24.

93. Ezechiel 16, 10.

94. 2 Sam. 12, 31; 1 Cron. 20, 3.

95. 1 Sam. 26, 20; 24, 14.

96. Ezra 6, 11.

97. Deut. 25, 10.

98. Zah. 9, 3.

99. Jud. 4, 19; 5, 25.

100. Iuda 1, 14. 16.

Au deslegat 10 întrebări: Enoch Ștefanian, Dumitru Furtunescu, Gh. Mihalache, Șanta Imrea, Eufr. Săvescu, Gh. Lichințeanu, Ivan Grigore și A. C. I. Manicatide, București Labirint și Nord; Pachița Gh. Bem, Anghel Vasilescu și Victor P. Păunescu, Teleorman; Gh. Agape, Iași; Th. Iord. Bujor, Bacău; Vasile și Ionel Gh. Darie, Focșani.

Au deslegat 9 întrebări: Margareta I. Ionescu, București-Labirint; Nicolai Briscan, Alexandru Frâncu și Rița A. Frâncu, Prahova; Nicolai Bordea, Dâmbovița; Maria I. Crăcănescu, Tincuța I. Stănescu și Maria P. Mărăcine, Pitești; Dumitru I. Olaru, Mehedinți; Al. M. Ciolan, Bârlad; Ana Popovici, Iași.

Au deslegat 8 întrebări: Marioara și Fică Dumitrescu, Cioara-Doicești; Gh. Petraru și Petraru Costică, Bacău; Anica Iulian, Curtici; Alecu Moraru, Văleni, Roman; Ioan Crișan, Bihor; Șița T. Burcea și Voica A. Bălașa, Teleorman; Stela Gh. Bunea și Eftimie Tudor, Prahova.

Au deslegat 7 întrebări: Gh. Stoica, București-Nord; Elena Hmil, Bacău; Ilie Timiș Gotta, Maramureș; Ciobanu S. Petre, Teleorman; Ioan Ciolac, Cazmin; Florea Coișan, Cernăuți; Vasile Dima, Huși; Anicuța Oacheșu, Aurica Grasu, Ioan Bistriceanu, Ana Milos, și Constantin Dascălu, Dolj; Florea Stănescu, Arad.

Au deslegat 6 întrebări: Mihai Hanganu și Ioan Mânzăteanu, Vaslui, N. I. Vascan, Bacău; Iuliana I. Mazilu, Mehedinți; Catrina Zaidel și Eudochia Cucoș, Cernăuți; Titu Popescu, Buzău; Ioan Petraș, Arad; Vasilica Stancu Radu, Prahova.

Au deslegat 5 întrebări: Elisabeta Șt. Negoilă, Ploești; V. Marian, Bacău; Nata-lița Agape, Iași.

Au deslegat 4 întrebări: Florica D. Vasile, Stela Popescu și Eugenia Popescu,

București - Popa-Tatu și Labirint; Ioan I. Cruceanu, Bacău; N. Agape, Iași; Simeon Ieremia, Alexiciu Elisabeta, Sainciuc Nicolai și Sainciuc Domnica, Cernăuți; Gh. Haidas, Dorohoi; I. Stănculescu, Vâlcea.

Au deslegat 3 întrebări: Maria T. Opriș, București-Popa-Tatu; Dumitru Pădure și Neculai Halanca, Huși; Vasile Dospinescu, și Elena Gh. Vascan, Bacău; Ion Ozarescu, Cernăuți; Marioara Dumitrescu, Prahova.

Au deslegat 2 întrebări: Nedela Marțiș, Huși; Gh. I. Betea, Curtici; Costică M. Oacheșu, Dolj; Ioan Minea, Craiova; Vasilica Vasilescu și Ioana Vasilescu, București-Labirint.

A deslegat o întrebare: Costache Oлару, Huși.

*
**

Mecanic bun la motoare, caută post cu Sâmbăta liberă. Mitică Spănu, Com. Pețrești, Jud. Vlașca.

Necrolog.

Fratele Dumitru Roman din Comunitatea Tg. Frumos a adormit în Domnul la 4 August 1927, în comuna Lungani jud. Iași, fiind în vârstă de 64 ani.

Tg. Frumos.

D. Timofli.

Sora Wilhelmina Seefrid, în vârstă de 70 ani a adormit în Domnul pe ziua de 23 August 1927, în urma unei lungi suferințe, rămânând credincioasă până în ultimul moment.

Sperăm s'o putem vedea la învierea dreptilor.

Viile-Noi, Constanța. *W. Steinmeier.*

Fr. Ioan Cucu, din Comunitatea Moreni, a fost chemat de Domnul la odihna în luna Iulie 1927. A fost un membru zelos și un bun exemplu prin vieța sa. Oamenii cu vază din partea locului au adus laudă de felul cum a trăit.

Sperăm să-l revedem la învierea dreptilor. Dărmănești. *I. Opreșcu.*

STRAJA DIMINEȚII

Decembrie 1927.

PROMISIUNI.

Despre iertare.

16. Isa. 43, 1.

17. Isa. 43, 2.

1. 1 Ioan 1, 9.

2. Ps. 103, 2. 3.

3. Ef. 4, 32.

Să fim credincioși.

18. Apoc. 2, 10 ult. p.

19. Apoc. 3, 10.

20. Ebr. 10, 23.

21. Ebr. 3, 6.

22. Luca 22, 28. 29.

23. 1 c 1, 12.

24. Mat. 24, 13.

Putere.

4. Ps. 29, 11.

5. Ps. 46, 2.

6. Isa. 26, 4.

7. Deut. 33, 25.

8. Isa. 40, 31.

9. 2 Cor. 12, 9.

10. Filip. 4, 15.

Despre salvare.

25. Isa. 45, 22.

26. Isa. 35, 4.

27. Mat. 1, 21.

28. Rom. 1, 16.

29. 1 Petru 1, 3.

30. 1 Petru 1, 4. 5.

31. 1 Petru 1, 9.

Pentru cei turburați.

11. Ps. 27, 5

12. Ps. 50, 15.

13. Ps. 23, 4.

14. Isa. 49, 25.

15. Deut. 31, 6

Până la data când punem numărul prezent sub pressă, comunitățile au luat spre folosire din revistele noastre pentru campania de toamnă: 14.602 românești, 2243 germane, 4888 ungare, 89 rusești și 86 bulgare. Mai avem comenzi pentru câteva sute rutene și ebraice. Ținta Uniunii noastre este de 360.000 lei. Prin comandarea numărului de reviste de mai sus, socotind numai prețul lor de vânzare afară de daruri, ținta ar fi întrecută. Sumele sunt pentru câmpurile misionare ale Diviziunii Europene (Africa de Nord și Asia apuseană). Este nevoie ca sumele să fie trimise cât mai curând casieriei conferințelor, pentru folosirea lor la predicarea Evangheliei în acele locuri. Stăruința lucrătorilor și a presbiterilor va putea contribui la aceasta.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membru: ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8.— Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

672 — 1700